

Mennybemenetel ünnepén – máj. 13.

Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat, és azt mondta nekik: Így van megírva: Krisztusnak szenvednie kell, és harmadnap fel kell támadnia a halottak közül. És az ő nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni minden pogány között, Jeruzsálemtől elkezdve. Ti vagytok pedig ezeknek tanúi. Azért én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel. Lk 24, 45-49

Nagyon fontos mondatok ezek! Először is, szükségünk van arra, hogy Jézus megnyissa az értelmünket, hogy megértsük Igéjét. Fontos, hogy meglássuk, hogy az Ószövetség minden ízében és mozzanatában Jézus Krisztusra mutat, és az Ő értünk végzett megváltói munkájára. Akár Isten törvényeit, akár az Izráelnek előírt szertartásokat, akár a zsoltárokat, akár a prófétákat, de még akár az egyes ószövetségi hívők életét, vagy magának Isten népének a sorsát nézzük, ezekben mindben van utalás Jézus Krisztusra, ugyanakkor nagy lelki igazságok felőli tanítások is a számunkra. Az Újszövetség pedig „visszaigazolja” az Ószövetséget, és bemutatja Krisztust a maga valójában, úgy, ahogy még soha senki nem látta. Tehát a Bibliánk két része egymás nélkül nem teljes, és nem teljesen értelmezhető. Ráadásul az Ószövetség testi történéseinek és rendelkezéseinek valódi lelki értelmét és igazságát az Újszövetség mutatja be. Tehát először is kérjük Istent, hogy adja nekünk Szentlelke világosságát, hogy értsük az Írásokat!

A második lépés, hogy mi magunknak kell először hitre jutnunk, és megértenünk megváltásunk szükségességét és miben létét. Ennek általánosból, — hogy minden ember elveszett és Jézus mindenkéért meghalt a kereszten — el kell jutnia személyesbe a Szentlélek által, hogy én magam elveszett bűnös vagyok, de Krisztus önmagát adta értem, elszenvedve bűneim büntetését.

A harmadik lépés, hogy megtérésre kell hívni az embereket: azaz felismertetni velük bűnös és elveszett voltukat, majd hirdetni a bűnbocsánat lehetőségét, ami bűnbánat és bűnvallás által történik. És emellett Jézus Krisztus tanúivá kell lennünk, azaz bizonyágtevőkké! A tanítványok látták a földi Krisztust, és látták halálát és feltámadását. Ők ennek a speciális tanúi, bizonyágtevői. Mi lelki látást nyerünk a Szentlélek által, és látjuk Jézus munkálkodását az életünkben, és felismerjük a lelki igazságok létjogosultságát, igazságát szintén a saját élettapasztalatunkban, és ezt elmondjuk. Ez a bizonyágtétel: tanúskodom arról, hogy amit az Igében tanultam, az működik és igaz.

Fontos, hogy ehhez a harmadik lépéshez felruháztassunk mennyei erővel. Hogy a Szentlélek munkálkodjék általunk és bennünk, különben csak emberi erőlködés lesz az egész, ha egyáltalán el merjük magunkat szánni arra, hogy nyilvánosan Jézusról beszéljünk. Szükségünk van bátorságra, hogy elő merjünk állni vele „alkalmas és alkalmatlan időben”, barátaink, szomszédaink, munkatársaink, családunk, gyülekezetünk előtt. Szükségünk van a megfelelő szavakra is, hogy tudjunk egyáltalán mit mondani, és olyan szavakat használjunk, amelyek a legmegfelelőbbek. Harmadszor pedig szükségünk van arra is, hogy szíven találja a hallgatóinkat mindaz, amit mondunk, és megtérésre jussanak.

Péter és a tanítványok nem kapták meg azonnal a Szentlélek ajándékát, hanem várniuk kellett tíz napig. Persze ők nem tudták, hogy meddig és mire várnak, de engedelmeskedtek Jézusnak, és vártak, az időt pedig a közösségben való énekléssel, imádsággal és igeolvasással töltötték. Hasonló képpen nekünk is ezt el kell kérnünk imádságban, gyakorolnunk kell a közösséget és foglalkoznunk kell Isten Igéjével, engedelmeskednünk a megértett tanításnak, és várnunk kell a lelki ajándékra.

--

Matisz Jánosné Széll Éva Anna